

פרשת בשלח

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך והישר בעיניו תעשה... כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך (טו, כו)

"ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך והישר בעיניו תעשה... כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך" (טו, כו) אם הקב"ה מבטיח שלא ישים על האדם את כל המחלה אשר שם במצרים, מפני מה מסיים הכתוב בהבטחה "כי אני ה' רפאך" - לשם מה לנו צורך ברופא, כשבין כך ובין כך לא נחלה?

"ילקוט הדרוש" מתרץ את הדברים בשם ה"אבן משה" בעזרת המשל הבא:

שני אנשים אשר לא הכירו איש את רעהו הזדמנו לפונדק אחד וישנו בחדר אחד. בלילה הבחין אחד מהם בארנקו התפוח של השני וגנב ממנו אלף אדומים, אולם בטרם הספיק להמלט עם גנבתו, כבר הרגיש בכך הגנב, והוא החזיק בו ותבע ממנו להשיב את הגנבה תכף ומיד.

הגנב נסה להכחיש את הענין כלו, ולהצהיר שאין הוא יודע אודות מה הוא שח, אך הגנב סרב להאמין לו וטען בתקף: "הלא רק שנינו ישנו בחדר, ואף אחד אחר לא יכול היה לקחת ממני את הארנק!"

כשהמשיך הגנב להכחיש את הענין, הזהיר אותו: "מוטב לך להחזיר לי את הארנק תכף ומיד, אלמלא כן אשבר לך את כל השיניים ומאומה לא ישאר מהן".

החזיר לו הגנב: "גם אם תצליח להפיל את כל שני - אין הענין נורא כל כך... משום ששמעתי כי בעיר פלונית מתגורר רופא ממחה לשנים תותבות המבקש שכר מועט, כך שעדיף לי שתשבר את שני ואשאר עם אלף האדומים שהנך טוען שהם שלך, אסע אליו לתקון תמורת מאתיים אדומים, ובארנקי ישארו שמונה מאות אדומים כרווח נקי...".

הביט בו הגנב במבט משעשע ואמר: "מה אתה שח? אני הוא המומחה לשיניים שאודותיו שמעת... בידי להפיל את שניך ובידי גם להחליט, שלא אתקנם עד שתשיב לי את כל מה שגנבת עד הפרוטה האחרונה... ומאחר שבסופו של דבר תהיה מוכרח לבוא אלי, מדוע שתזדקק לשיניים חדשות, הוצאות רבות וכאבים איומים - עדיף שתשיב לי כעת את הגנבה ותוכל ללכת ולאכול בשמחה את לחמך בשיניים הבריאות שלך...".

כך מיעץ להם הקב"ה לישראל - ממשיך ה"אבן משה" - עשו הישר והטוב בעיני ושמעו בקולי בכל אשר אני מצוה עליכם.

והנה, אם יעלה בדעתו של אדם לומר, שהוא ילך בשרירות לבו ואין הוא מפחד מעונשים וממחלות, שכן עולם הרפואה מציע מגון אפשרויות לרפוי ויש בו אלפי תרופות לכל המחלות הקיימות על פני תבל - בא הכתוב ומסיים: "כי אני ה' רפאך", הלא אני הוא רופא כל בשר, וללא תשובה וקבלת על מלכות שמים - לא תועיל שום רפואה שהיא.

ומאחר שסוף סוף תוכרח לשוב מדרכך ולעשות הטוב והישר בעיני ה' - מוטב לך, אדם, שתשמע מיד לקול ה', ואז תמנע מכל נגע להתקרב לאהלך!

פרשת בשלח

מקור: הרב שלמה לזונשטיין שליט"א